

Overinspektionen har i saa Henseende bemærket, at den nævnte Anstalt, der vistnok med Rette anses for et Mønsterscængel, meget hyppig bliver besøgt af Fængelsmænd, Jurister, Læger, Præster, Lærere og andre lignende Personer fra Udlandet og særlig fra vore nordiske Nabolande. Ogsaa fra selve Danmark kommer der talrige Besøgende, der aldrig afvises, naar der haves Formodning om, at det ogsaa er humane Interesser og ikke udelukkende Nysgjerrighed, der har foranlediget Besøget, og for at Fængselet ikke skal faae Udseende af en lysfry Institution, vises der i saa Henseende saa stor Liberalitet, som paa nogen Maade er forenelig med Fængselets Orden og særlige Forhold.

Som bekendt ligger imidlertid det nævnte Fængsel i lang Afstand fra Hotel, Gæstgiveri eller Kro, og de Besøgende kunne derfor ikke paa saadanne Steder faae deres legemlige Fornødenheder tilfredsstillede, hvortil de ofte kunne blive i høi Grad trængende, fordi de i Reglen fra Jernbanestationen maa foretage en lang og trættende Fodvandring, forinden de naae Fængselet. Falder Besøget paa Inspektørens Spisetider, kan det tidt ikke undgaaes at indbyde Besøgende til at deltage i Maaltidet. Medens allerede en saadan Gæstfrihed paa Grund af Tilfældenes Hyppighed kan blive sølelig nok for en Embedsmand, der er saa tarvelig aflagt som en Fængselsinspektør heri Landet, er det dog især de Besøgende fra Udlandet, der stille store og uafviselige Krav paa Gæstfrihed. Saadanne Besøgende og navnlig de fra Sverrig, Norge og Finland ere ofte udsendte fra de paagældende Regjeringer for at sætte sig ind i Fængselsforholdene her i Landet, og deres Ophold ved Fængselet udstrækker sig derfor tidt til flere Dage. I saadanne Tilfælde vil det formentlig være i høi Grad upassende ikke at vise Gæstfrihed, men det vil vistnok være i samme Grad ubilligt vedblivende at paabyrde Inspektøren den hermed forbundne Udgift.

I det Overinspektøren endnu har tilføjet, at der paa Grund af Fængselets Velggenhed ogsaa er andre Tilfælde, hvori der maa tyes til Inspektørens Gæstfrihed, saaledes naar de Tilsynshavende ved Fængselets Bygninger og Apparater, der bo i Kjøbenhavn, ere tilstede ved Fængselet i flere Timer, eller naar Saadant er Tilfældet med Entreprenører og andre Forretningsfolk, selv undertiden med Fangers Hustruer og Børn, har bemeldte Embedsmand derhos udtalt, at det Beløb, der eventuelt vil være at bevilge til den heromhandlede Repræsentation, der ikke blot medfører direkte Udgifter, men ogsaa uundgaaelig faaer middelbar Indflydelse paa Inspektørens Husførelse, formentlig ikke bør sættes lavere end til 600 Kr. aarlig.

Da Justitsministeriet i det Hele kan tiltræde, hvad der af Overinspektionen er yttret i Anledning af Andragendet, skal man, idet man endnu bemærker, at den Inspektøren ved Bredsløselille Straffeanstalt ved Lov af 25de Marts 1871 § 7 tillagte Løn udgjør 2,800 Kr. med Tillæg af 400 Kr. efter hver 5 Mars Tjeneste, dog at Lønningen ikke kan overstige 4,000 Kr., samt Embedsbolig, og at Finantsministeriet, med hvilket man har brevvexlet over Sagen, Intet herimod har fundet at erindre, anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling af Forslaget til Finantsloven for 1888—89 behageligen at ville stille følgende Vædringsforslag:

ad § 20 II. I. 1. a. Lønninger:

„Summen 17,998 Kr. 66 Ø. forhøies med 600 Kr. til 18,598 Kr. 66 Ø.“

S. Mellemann.

A. Grønner.

Et Folketingsets Finantsudvalg.

Da Forholdene ere særlige ved den nævnte Straffeanstalt, gaar Udvalget ind paa en Forhøielse med 400 Kr.